

ακοστάρω

ακοστάρω κ. **κοστάρω**, ρ. [<ιταλ. accostare]. **1.** (στη ναυτική γλώσσα για πλοία) πλευρίζω σε πλοίο ή σε μόλο, φτάνω στην ακτή: «θα πληρωθείτε, μόλις ακοστάρει το πλοίο στην προβλήτα». **2.** (για πρόσωπα) διπλωρώ μια γυναίκα στο δρόμο με σκοπό τη γνωριμία ή τη σύναψη ερωτικών σχέσεων: «μόλις δει γυναίκα στο δρόμο, φτιάχνει τη χωρίστρα του και την ακοστάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας